

MAMI, POSLECHNEĀ , NEBO...

PĀĭtek, 21. ĀTMĀ-jen 2016

Dobrý den, moje dcera má šestiletou a tĀTMĭletou dceru. Ā½ijí s námi ve společné domácnosti. Dcera na nic nepĀTMĭspívá. Jídlo a obleĀ•ení, včetně, co vnuĀ•kám koupíme, bere jako samozĀTMĕjnost. Starší vnuĀ•ku jsu uĀ¼ brala na výlety, dovolenou a tak podobně. TeĀ• má dcera pĀTMĭtele, který má bydlištĀ jinde, a ten po mĀ› chce, a si vnuĀ•ky brala obĀ› dvě. Ā½e prý jinak mi nebudou pĀTMĭovat ani tu starší vnuĀ•ku...

Já chápu, Ā¼e chtějí být sami, ale nemĀ•Ā¼ou mne pĀTMĕci takhle vydírat... ChtĀ›la bych poradit co mám dělat. Nechci holĀ•iĀ•kami pĀTMĭjít, ale nechci se nechat od dcery a jejího pĀTMĭtele takhle vydírat, aby mi takhle vyhroĀ¼ovali.

DĀ›kuji za odpověď, za radu. MARIE O D P O V Āš ĀŽ :

Milá Maruško,

absolutně tĀ› chápu. Ale být tebou, tak bych se nebála... Podívej se, je to pĀTMĕsnĀ› tak, jako bohuĀ¼el ve vĀ›tšpĀTMĭpadĀ›: tvoje dcera udĀ›lá cokoli, aby ho neztratila. TakĀ¼e je v jeho vleku. Ale - vzhledem k tomu, Ā¼e vlastně máš "na krku" veškeré jejich zabezpeĀ•ení - bydlení, jídlo, obleĀ•ení... a s tou starší holĀ•iĀ•kou i velké výlety, tak bych se na tvém místě› nebála. ProstĀ› dceĀTMĭ jednoznaĀ•ně ĀTMĕkni: OK, vidím, Ā¼e to takhle dál nejde, neřekni si a já rozhodně› nechci stát tvému štĀ›stí v cestĀ›, takĀ¼e od prvního se k němu i s holĀ•iĀ•kama pĀTMĕstĀ›huj a já ti slibuju, Ā¼e si je budu brát obĀ›. Dejme tomu jednou za týden, souhlasíš, milá dcero má? No, nevím nevím, co by jí na to ten její soupostelník ĀTMĕkl, kdyby mu oznámila, Ā¼e z tvého krku se povĀ›sí na jeho... Ale být tebou, tak bych na tom alespoĀ›ně› jakou dobu trvala. ProtoĀ¼e tohle jednání si opravdu nezaslouĀ¼íš!!!

d@niela